

Motion till riksdagen 2013/14:U6

**av Mikael Jansson och Julia Kronlid (SD)
med anledning av prop. 2013/14:33**

Fortsatt svenskt deltagande i den internationella säkerhetsstyrkan (ISAF) och framtida deltagande i Natos utbildningsinsats (RSM) i Afghanistan

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det svenska bidraget i ISAF under normala omständigheter vid Camp Northern Lights i Mazar-e Sharif ska avslutas innan den 1 juni 2014.
2. Riksdagen medger att regeringen ställer en svensk väpnad styrka bestående av högst 400 personer till förfogande för deltagande i den internationella säkerhetsstyrkan i Afghanistan (ISAF) till utgången av december månad 2014, givet att det finns ett giltigt mandat för styrkan enligt beslut av Förenta nationernas säkerhetsråd.
3. Riksdagen medger inte ett svenskt deltagande i Natos utbildningsinsats RSM.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om villkor och prioriteringar när det gäller bistånd till Afghanistan.

En avslutning av insatsen

Den svenska armén har gjort ett utmärkt arbete i Afghanistan genom att ställa en trupp till förfogande i Mazar-e-Sharif som en del av ISAF-operationen. Den svenska armén har föredömligt och med egna förluster stött den afghanska nationella armén (ANA) och den afghanska polisen (ANP) samt

Fel! Okänt namn på

tillfört rådgivare (OMLT) till ANA. Det svenska kriget mot talibaner har förts med syftet att hjälpa landets befolkning och att skapa demokrati.

Oavsett hur stark insats den svenska armén och övriga ISAF har gjort måste effekten av närvaron bedömas. Sverigedemokraterna bedömer att en bortre gräns för det svenska engagemanget i Afghanistan måste sättas till 2014. Det hänger nu på folken i Afghanistan att själva ta hand om sin säkerhet.

Eftersom det svenska försvaret har reducerats såväl ekonomiskt som gällande antalet förband innebär alltför stora internationella engagemang att vårt eget existensförsvar inte kan planeras eller övas. Varje självständig nation behöver ett existensförsvar, vilket Sverige i dag inte har. Vår primära målsättning bör vara att bygga upp ett sådant försvar för att möta framtida hot i vårt närområde, inte ett försvar dimensionerat för insatser på fjärran slagfält med oklara utsikter till framgång i det aktuella landet och till oklart gagn för Sverige.

För att en internationell insats ska vara meningsfull måste det också finnas rimliga utsikter till framgång. Insatsen i Afghanistan är inte en sådan. Ju längre vi stannar, desto mer riskerar vi att dras in i ett moras av gerillabekämpningsinsatser som kan vara i decennier och kosta det svenska försvaret miljarder som i stället kunde ha använts till en uppbyggnad av försvarsorganisationen i Sverige. Av denna anledning önskar vi inte heller ett deltagande i utbildningsinsatsen RSM.

De svenska soldaterna i det främsta ledet har hedrat oss alla och har alla svenskars stora tacksamhet. De har möjliggjort att vi kunnat realisera vår önskan att bistå talibanernas offer. ISAF-operationen skalas nu ned, och det är tid för det svenska förbandet att åka hem. Vi föreslår därför att det svenska bidraget till ISAF avslutas innan den 1 juni 2014 men att det finns en rimlig tid för full avveckling fram till utgången av december månad 2014. Under den händelse att svåra problem uppstår i Mazar-e-Sharif under tiden för truppens hemskickande bör regeringen ha möjligheter att skeppa in trupp för att säkra vår position.

Biståndsinsatser i Afghanistan

Även om trupperna kommer att dra sig tillbaka är vår starka förhoppning att viktiga biståndsinsatser fortfarande kan vara kvar och göra nytta för befolkningen i landet. Till exempel har Svenska Afghanistankommittén verkat i landet i 30 år och klarat av att genomföra insatser innan några västliga trupper fanns i landet.

I regeringens strategi för Afghanistan 2012–2014 framkommer att Sverige, liksom andra givarländer, i enlighet med Kabulprocessen har åtagit sig att kanalisera minst 50 procent av stödet genom den afghanska regeringens system och öka anpassningen till nationella system och prioriteringar. I propositionen framgår också att den pågående största insatsen inom svenskt bistånd till Afghanistan är stödet till Världsbankens fond för Afghanistans återupp-

Fel! Okänt namn på

byggnad, där inriktningen är att stödja den afghanska förvaltningen på central, regional och lokal nivå. Det framgår även i propositionen att vi genom stöd till den afghanska ekonomin kan bidra till att stärka landets möjligheter att stå på egna ben. Även om vi kan instämma i att det finns goda syften med denna typ av bistånd för att stärka förvaltningen menar vi att det finns uppenbara risker med denna inriktning på biståndet till Afghanistan.

Regeringen själv framhåller i strategin för Afghanistan att få framsteg har åstadkommit avseende afghanska myndigheters kapacitet att hantera ökade resursflöden. Det framgår även att den politiska viljan och förmågan att hantera frågor som korruption och bristande respekt för mänskliga rättigheter kan ifrågasättas.

Det finns också rapporter om omfattande korruptionsproblem och pengar som försas ut ur landet. Enligt Transparency International och deras korruptionsindex ligger Afghanistan på delas sista plats vad gäller omfattning av korruption. För att biståndspengar ska kunna kanaliseras via den afghanska regeringens system måste det ställas tydligare villkor på att afghanska myndigheter visar på en större politisk vilja att hantera den omfattande korruptionen, och vi måste se resultat. Konsekvensen blir annars att biståndet genom korruption riskerar att bidra till ändamål det långt ifrån är avsett till.

Sverigedemokraterna vill se ett bistånd som når fram till de fattigaste och mest utsatta i landet. Det tror vi inte uppnås genom att en så stor del av biståndet kanaliseras via den afghanska regeringens system när korruptionen fortfarande är så omfattande i landet. En av de mest utsatta grupperna i landet är kvinnor och barn. Insatser inriktade på hälsa, skydd och utbildning för kvinnor och barn anser vi därför vara av vikt. Vi menar att Sverige i högre grad bör prioritera humanitärt bistånd och insatser via organisationer i det civila samhället, och då främst Svenska Afghanistankommittén, under förutsättning att säkerhetsläget tillåter det. Inom ramen för att vi i vår biståndsbudget föreslår utökad stöd till organisationer i det civila samhället avser vi även att rikta en del av det till satsningar i Afghanistan. Då vi i vår budget föreslår ett kraftigt ökat stöd till UNHCR och humanitära insatser är vår avsikt att en del av detta stöd vid behov ska kunna riktas till att hjälpa de flyktingar som finns i Afghanistan och dess närområde.

Stockholm den 20 november 2013

Mikael Jansson (SD)

Julia Kronlid (SD)